

THILO · С. Нојендорф

ЛЕНИ ХАНТЕР

У Долини месечевог цвета

UNZIP

Зликовац године

ЗЛОЧИН

ДОН
АВ

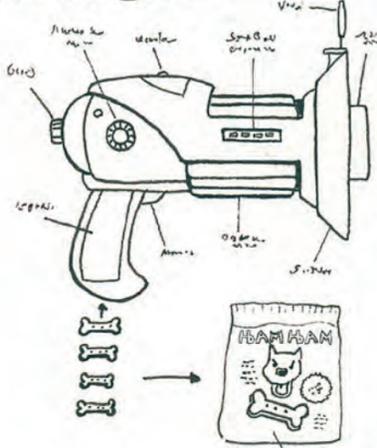
Шеф
Црвене
шапе

Дон Ав — Шеф ЦРВЕНЕ ШАПЕ

Мирис рибећег уља и дашак опасности испунили су ваздух када је најтраженији зликовац на свету ушао у ресторан „Код ужегле конзерве“. Када конобар није довољно брзо донео посуду са водом, Дон Ав је забацио свој прслук у страну и сјајна цев његовог псетохранског пиштоља појави се као упозорење. Чинија се 2,47 секунди касније створила испред Дон Ава. „Тако се то ради!“, рече задовољно шеф Црвене шапе. Банду су основале његова озлоглашена Бака Ав и њена комшиница, тетка Пип, која је, према Доновој причи, опасан мрмот оштрих зуба и још оштријег карактера. Прва акција Црвене Шапе било је ослобађање четворце браће Баке Ав из прихватилишта за

животиње. Том приликом су на месту злочина за собом оставили крвави отисак шапе (напомена уредника: у стварности, то је био само кечап!). Тај црвени знак постао је, и остао, до дан данас заштитни знак најопасније зликовачке банде на свету. Годинама касније Бака посао предаје у шапе нове генерације и тако шеф постаје њен унук Дон Ав. Данас прљава послове препушта својим верним саучесницима: Су-Зи, нинџа мачки, и Жилети, оштроумној мишици. „Ја се бавим само стварима које ме забављају“, наводи Дон. „Нападам телад, мучим медузе, негујем псе... Ха-ха!“ Али... чим неко спомене Ловце на мистерије, осмех му се заледи

ПХП 3000 Hand Fulla Heister

ПСЕТОХРАНСКИ
ПИШТОЉ

Још као штене био је страх и трепет за све поштаре у крају. Данас му је, као одраслом мојсу, довољан само један ледени поглед да се барице заледу саме од себе. Дон Ав, зликовац године, дочекао је нашег репортера Н. Н. за време свог доручка између два злочина.

НАУЧИ ДА
СВИРАШ
ГАЈДЕ?

НАБАВИТИ
3 ЦАКА
СЛАДИЋА

2 за Несу,
1 за мене
XI-XI

СУ-ЗИ
Канџе оштри
помоћу
Зарезача

Мајста о
мишићавом
мацану

ДОН АВ
Постаје нервозан
када нема дрвета
у близини

ЖИЛЕТА
Злокобан смех
ГРАДСКА
ШАМПИОНКА
У БАЦАЊУ СИРА

БАКА
АВ
ЈУРИ
МОТОРОМ ПО
КОКОШИЊЦУ!

Легенда или стварност? Разрешити тајну Лох Неса!

Оћени си авантуриста? Пријатељи те знају као великог истраживача? Како би решио највеће загонетке на свету? Уз то се не плашиш воде? Онда докажи да чудовиште из Лох Неса стварно постоји! Придружи нам се на обали најдубљег језера у Шкотској! Пронађи „Неси“ и фотографиши је.

ЧУДОВИШТЕ ИЗ ЛОХ НЕСА

- Лыгаво
- Не воли да се фотографише
- Метрима дуг Врат
- Наводно воли СЛАДИЋ!
- Изнамтити подморницу
- Прикачити рибарску мрежу за Рђаваг
- Сакрити се под камуфлажну мрежу?

Ова књига припада:

Само нежно према овој књизи!

Завири у Ленијев свет:

1. авантура

2. авантура

3. авантура

Аутор: THiLO
Илустратор: Силвио Нојендорф
Превод: Катарина Живић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Адаптација илустрације: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Кина
Тираж: 2000

За прво српско издање © 2025 UNZIP, Суботица
Original edition © 2024 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,
Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.
Original title: Lenny Hunter – Im Tal der Mondblume
(ISBN 978-3-649-64396-8).
Written by THiLO and illustrated by Silvio Neuendorf.
All rights reserved.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-22-6
COBISS.SR-ID 171383305

www.unzip.rs

ЛЕНИ ХАНТЕР

У Долини месечевог цвета

Авантура коју је написао THiLO,
а илустровао Силвио Нојендорф

Већ је увелико била ноћ. Лени Хантер, Клеа и Марвин седели су крај логорске ватре с деда Ромулом испред централе Ловаца на мистерије. Марвин је држао усну хармонику коју је управо пронашао у шупи и није могао да дочека да одсвира прве тонове. „Морам да те разочарам, дечаче мој”, рече деда Ромул с благим осмехом. „То није обичан инструмент, већ мамац за дозивање чудовишта из воде.”

Марвин није био ни најмање разочаран. Морска чудовишта? То звучи крајње узбудљиво! „Пре много година сам желео да фотографишем чудовиште из Лох Неса”, започео Ромул своју причу. „Овом стварчицом намамио сам га на површину воде. Али чим би ме угледало, истог трена би поново заронило.” Старац убаца још једну цепаницу у ватру и промрмља: „Нисам успео да направим ни једну једину фотографију. Ваљда би човек морао бити невидљив па да успе!”

„О, да!”, уздахну Лени. „Док сам недавно шутирао лопту по кући, разбио сам мамину вазу с цвећем. Тада сам пожелео да будем невидљив.”

Клеа се намршти. „То је немогуће!”

„Наравно да је могуће!”, успротиви се жустро Ромул. „Плодови месечевог цвета могу нас учинити невидљивим, али само накратко.” А онда тајанствено додаде: „Међутим, морају се убрести тачно у тренутку када се на небу појави сазвежђе Пустински вук. А то се дешава само једном у 187 година.”

Марвин у чуду једва изговори: „Сто му громава! 187 година?! Па то је више од три, је л’ тако?”

Деда Ромул узео штап и крену ка шупи. „Хајде, за мном!”, викну узбуђено. „Све што знам о тој необичној биљци записано је у мојој старој бележници...”

„Деда, а шта то значи – досегни звезде?“, зачуђено упита Лени. Ромул се почеша по глави. „Има некакве везе са сазвежђем... али, право да ти кажем, нисам ни сâм сигуран какве тачно.“

Клеа је за то време посматрала ноћно небо кроз Ромулов телескоп. Толико много звезда! Неке сјајне као варнице, а друге једва видљиве. Али оне тамо...

„Хеј!“, узвикну Клеа усхићено. „Погледајте! Оне звезде изгледају баш као скица из дедине бележнице!“ И заиста – сазвежђе Пустински вук јасно се видело на небу!

А то је могло да значи само једно...

„Плодови месечевог цвета су сазрели!“, узбуђено повика Марвин.

Лени Хантер протрља дланове већ смишљајући план.

„Идемо по њих!“, одлучно рече. „За тебе, деда! Коначно ћеш моћи да отпутујеш до Лох Неса и фотографишеш то чудовиште.“

Клеа и Марвин заплесаше од усхићења.

„Ура!“, повикаше углас. „Нови случај за Ловце на мистерије!“

„Куда нас води ова мисија?“, нестрпљиво се огласи Рђави. „Северни пол? Јужни пол? Или можда до Острва кикотања?“

Деда Ромул одмахну главом и озбиљно рече: „Ниједно од тих чуда, пријатељу. Ловци на мистерије морају под хитно у Северну Африку.“

Овог пута на место пилота села је Клеа. „Али прво морамо да допунимо резервоар“, приметила је бацивши поглед на контролну таблу. „Упалила се лампица за гориво!“

Деда Ромул се слатко насмеја и лагано куцну по великом бурету крај шупе. „Ма какво гориво, какви бакрачи!“, смејао се. „Моја старудија лети на сок од феферона!“

Марвин умочи прст у буре и лизну га. „Уф, па ово је баш љуто!“, рече мрштећи се.

„Онда покрет!“, узвикну Лени. „Одредиште – тајанствени пустињски град у Долини месечевог цвета. Слетање за два–три сата или десет сати.“

Пропелери Рђавог већ се бучно огласише. „Разумем, капетане! Пријем!“, огласи се летелица. „До Африке се стиже веома лако – само треба пратити сунце.“

